ΙΔΡΥΤΗΣ
Ν. Γ. ΒΑΡΘΑΛΙΤΗΣ († 1942)
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΒΑΦΙΑΣ

Θάρρος

Περίοδος ΒΙ - Έτος 32ον - Ἀρ. 263
ΣΥΡΟΣ
11 Φεβρουαρίου 1956
Τιμὴ φύλλου Δρ. 1,50

ΔΕΝ ΘΑ ΔΥΣΚΟΛΕΥΘΗ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΗ

Ὁ ἐκλογεὺς τῆς 19ης Φεβρουαρίου δὲν θὰ ἔχῃ, ἀσφαλῶς, νὰ σκεφθῇ πολὺ ποὺ θὰ πρέπῃ νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον του. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς τὰ πράγματα εἶναι ξεκαθαρισμένα περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ εὑρίσκονται ὅλοι οἱ χρεωκοπημένοι «πολιτικοὶ ἀρχηγοί», οἱ ὁποῖοι, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐδίστασαν νὰ συνάψουν μίαν ἐπωνείδιστον συμφωνίαν μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ παραδώσουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ χάος καὶ τὸν ἀφανισμόν. Ταπεινοὶ δοῦλοι τοῦ «κοινοβουλευτικοῦ ἐπαγγέλματος», δὲν κατώρθωσαν νὰ εὕρουν τὸ σθένος νὰ ἀναμετρηθοῦν μόνοι, χωρὶς τὴν προδοτικὴν αὐτὴν συνεργασίαν, μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν, γνωρίζοντες ἀσφαλῶς ὅτι θὰ σαρωθοῦν κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνεπτυγμένον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸ πολιτικόν του αἰσθητήριον, ὥστε νὰ γνωρίζῃ ποῖον εἶναι τὸ συμφέρον τὸ ἰδικόν του καὶ τῆς Ἑλλάδος. Καί, πρόθυμοι νὰ συμμαχήσουν ἀκόμη καὶ μὲ τὸν διάβολον, δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐναγκαλισθοῦν τοὺς ἐρυθροὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς τὴν ψυχήν των μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ συντριβοῦν ἀπὸ τὸν νέον ἄνδρα ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν. Ἀρχηγός των αὐτοεχειροτονήθη ὁ γνωστὸς μουφλούζης τῆς πολιτικῆς Γ. Παπανδρέου, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Λαοκρατίας, ἡ ὁποία μᾶς ὡδήγησεν εἰς τὸν ἐρυθρὸν Δεκέμβριον καὶ ἀργότερα εἰς τὸν συμμοριτοπόλεμον. Καὶ ἔτσι ἀνασυνεστήθη τὸ νέον ΕΑΜ ἐν ὅλῃ του τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ οἱ ἐρυθροὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος τρίβουν τώρα τὰς χεῖρας ἀπὸ ἱκανοποίησιν.

Αὐτοί, λοιπόν, ἵστανται ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην στέκεται ἀκλόνητος, γεμᾶτος σφρῖγος καὶ θέλησιν, ἕτοιμος νὰ δώσῃ τὴν μάχην διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, πλαισιούμενος ἀπὸ τὰ δυναμικώτερα, θετικώτερα καὶ ἠθικώτερα στοιχεῖα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Κωνστ. Καραμανλῆς : Ἕνας νέος, δυναμικός, ἀδιάφθορος πολιτικὸς ἄνδρας, ποὺ ἔχει ὡς φιλοδοξίαν του νὰ ἀναδημιουργήσῃ καὶ νὰ ἀνασυγκροτήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μέχρι τοῦδε καταπληκτικὴ δραστηριότης του, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως τώρα, ἀποτελοῦν ἁπτὰ δείγματα τῆς ἀποφασιστικότητος μὲ τὴν ὁποίαν θὰ διακυβερνήσῃ τὴν Χώραν. Ὁ Κωνστ. Καραμανλῆς ἐνσαρκώνει σήμερον τὰς ἐλπίδας, τὴν αἰσιοδοξίαν, τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ μίαν εὐτυχεστέραν αὔριον, διὰ μίαν πραγματικὴν ἐθνικὴν σωτηρίαν. Ἡ Ἑλλὰς διέρχεται δυσκόλους ὥρας. Διατρέχει κινδύνους. Κινδυνεύει ἀπὸ τὴν γάγγραιναν τοῦ ἀμετανοήτου παλαιοκομματισμοῦ καὶ ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ κακὰ ποὺ συνησπίσθησαν διὰ νὰ τὴν ἐκμηδενίσουν.

Κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς ὥρας τὸ μόνον ἐθνικὸν κεφάλαιον ποὺ διαθέτομεν εἶναι ὁ Καραμανλῆς. Οἱ ἄλλοι, οἱ χρεωκοπημένοι, δὲν ἐδίστασαν, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των, νὰ εἴπουν τὸ «ἀποθανήτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων». Τὰ παίζουν ὅλα γιὰ ὅλα, διότι γνωρίζουν ὅτι, ἂν νικηθοῦν— καὶ θὰ νικηθοῦν — θὰ ἐνταφιασθοῦν ὁριστικῶς.

Νὰ διατὶ ὁ ἐκλογεὺς τῆς 19ης Φεβρουαρίου δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ κρίνῃ ποῖος θὰ κυβερνήσῃ τὴν Χώραν. Διότι ἡ κατάστασις εἶναι ξεκαθαρισμένη: Ἂν βγῇ ὁ Καραμανλῆς, θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, διαθέτων μίαν ἰσχυρὰν καὶ ὁμοιογενῆ Κυβέρνησιν. Ἂν βγῇ τὸ μωσαϊκὸν τῶν ἑτεροκλίτων ἀποτυχημένων τῆς πολιτικῆς, θὰ ἐπακολουθήσῃ χάος, ἀκυβερνησία καὶ πλήρης ἐπικράτησις τῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων.

Ἀλλὰ τὴν ἀπόφασίν του τὴν ἔχει πάρει ἤδη ὁ Λαός. Τὸ ἀπέδειξε κατὰ τὰς περιοδείας τοῦ κ. Καραμανλῆ. Ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας τοῦ Κ. Καραμανλῆ καὶ νὰ δώσῃ ἕνα σκληρὸν μάθημα εἰς ὅλους ἐκείνους ποὺ συνεμάχησαν μὲ τὴν ἄκραν ἀριστερὰν διὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς τὸν ὄλεθρον. Ὑπὸ τὴν κατακραυγὴν καὶ τὰς κατάρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι θὰ ἐκλείψουν τὴν 19ην Φεβρουαρίου ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

ΑΡΙΣΤ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΔΗΜΟΤΟΥ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΙΣΤ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ

Εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς Δεξαμενῆς ἡ Σῦρος εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχῃ πολύτιμον συμπαραστάτην καὶ ὑποστηρικτὴν δυνάμενον, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἐν τῇ Κυβερνήσει, νὰ ρίψῃ τὸ βάρος του ὑπὲρ τοῦ δικαίου αἰτήματός της : τὸν τέως Ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Ἀρ. Πρωτοπαπαδάκην

Ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως, ἀποτίων φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν πολύτιμον φίλον τῆς Σύρου, ἀνεκήρυξεν αὐτὸν Ἐπίτιμον Δημότην Ἑρμουπόλεως διὰ τοῦ κάτωθι ψηφίσματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου :

Ἀριθμὸς 52.

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως — ΕΠΑΜ. ΠΑΠΠΑΔΑΜ
Πρόεδρος Δημοτ. Συμβουλίου — ΜΗΝΑΣ ΔΙΑΚΑΚΗΣ
Γραμματεὺς » » — ΓΕΩΡΓ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συνεδρίασις 8 τῆς 5ης Ἀπριλίου 1955

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐν νομίμῳ ἀπαρτίᾳ συγκεκροτημένον ἐκ τῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 1—4—55 προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Μ. Διακάκη, πρὸς συνεδρίασιν συνελθόντων μελῶν αὐτοῦ κ. κ. Μ. Διακάκη Προέδρου, Γ. Δρακάκη Γραμματέως, Στ. Βαφία, Γ. Θραψιάδη Βρ. Τόπακα, Στ. Μαμίδη, Ν. Κουμαριανοῦ, Γ. Βάλβη, Α. Καλοξύλου, Σπ. Γεράρδη.

Παρόντος καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Ἐπ. Παππαδάμ.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

1) Λαβὸν ὑπ' ὄψει πρότασιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Ν. Κουμαριανοῦ, ὅπως, εἰς ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑρμουπόλεως πρὸς τὸν Βουλευτὴν Νάξου καὶ Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας Ἐξοχώτατον Κύριον Ἀριστείδην Π. Πρωτοπαπαδάκην διὰ τὸ ἐκδηλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ ζωηρὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Σύρου καὶ διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν του διὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ μεταφορᾶς καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἑρμουπόλεως τῆς Κρατικῆς Πλωτῆς Δεξαμενῆς, δι' ἧς προσδοκᾶται ἡ ἀναγέννησις τῆς Σύρου, ἀνακηρύξῃ τοῦτον Ἐπίτιμον Δημότην Ἑρμουπόλεως,

2) Ἀκούσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Μηνᾶ Διακάκη, ἐξάραντος τὸ πολλαπλῶς ἐκδηλούμενον ὑπὲρ τῆς Σύρου ἐνδιαφέρον τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυρίου Πρωτοπαπαδάκη πρωτοστατήσαντος εἰς τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ μεταφορᾶς τῆς Δεξαμενῆς εἰς τὸν λιμένα μας,

3) ἔχον ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 95 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος,

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

Ἀνακηρύσσει διὰ τοὺς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους, τὸν Βουλευτὴν Νάξου καὶ Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας Ἐξοχώτατον Κύριον Ἀριστείδην Π. Πρωτοπαπαδάκην, Ἐπίτιμον Δημότην Ἑρμουπόλεως καὶ ἀναθέτει εἰς τὸν Κύριον Δήμαρχον ὅπως ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Ἀριστείδην Π. Πρωτοπαπαδάκην.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς
Μ. ΔΙΑΚΑΚΗΣ — Γ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Οἱ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Στ. Βαφίας, Γ. Θραψιάδης. Βρ. Τόπακας, Στ. Μαμίδης, Ν. Κουμαριανός, Γ. Βάλβης, Α. Καλόξυλος, Σπ. Γεράρδης.

Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ὁ Συνδυασμὸς Κυκλάδων τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως (Ε. Ρ. Ε.) κατηρτίσθη ὡς ἀκολούθως :

Πρωτοπαπαδάκης Ἀριστείδης
Πάρρης Τιμολέων
Ἀλιπράντης Εὐστράτιος
Μπίστης Λεωνίδας
Νομικὸς Μάρκος
Λιαροῦτσος Πάρις.

Ο ΤΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΗΛΟΥ Κ. ΑΝΔΡ. ΚΟΜΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε. Ρ. Ε.

Ὁ τέως βουλευτὴς Μήλου κ. Ἀνδρ. Κόμης, παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς μὴ συμμετοχῆς του εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς ὡς ὑποψήφιου βουλευτοῦ, συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχάς του, παρέμεινεν πιστὸς εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ θὰ ἀγωνισθῇ. Εἶναι τοῦτο πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκ Μήλου συμπαθοῦς πολιτευτοῦ μας, ὁ ὁποῖος δίδει οὕτω ἕνα μάθημα πολιτικῆς συνεπείας.

Τὴν ἀπόφασίν του ὅπως ἀγωνισθῇ εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ε.Ρ.Ε., ὁ κ. Κόμης ἀνήγγειλε διὰ τῆς κάτωθι ἀνακοινώσεώς του πρὸς τοὺς συμπολίτας του.

Ἀθῆναι, 28.1.1956

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

Ἡ μείωσις κατὰ δύο τῶν βουλευτικῶν ἕδρῶν εἰς τὸν Νομόν μας ὑπῆρξεν ἡ μόνη αἰτία νὰ μείνῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἡ Ἐπαρχία μας ἄνευ ὑποψηφίου. Κὐτύχησα νὰ μοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξυπηρετήσω μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ ἀγνὸν πατριωτισμὸν τὰ ὡραῖα νησιά μας, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι πάντες ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς θέσεώς των ἀναγνωρίζουσι καὶ ἔχουν ἐκτιμήσει δεόντως. Κατὰ τὴν ἑκάστοτε βουλευτίαν μου τόσον εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὲν ὅσον καὶ προσφάτως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, ἔκαμα τὸ πᾶν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου καὶ τῶν δυνατοτήτων καὶ περιστάσεων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἡ πλήρης ἐγκατάλειψις τοῦ παρελθόντος εἶχε δημιουργήσει. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ἐπεκράτησε πάντοτε κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν καὶ ἀναγνώρισιν ἀπόλυτος ἰσοπολιτεία ἀδιαφιλονείκητος καὶ παραδειγματικὴ δικαιοσύνη, ἀνέμεις δὲ πραγματικῆς καὶ ἰδεώδους δημοκρατίας ἔπνευσε. Ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐπεκράτησε, τὸ δὲ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας, ὅπερ ὡς γνωστόν, οὐδέλως ὑψίστατο εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἔλαβεν σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ ἀκλονήτως εἶχεν ἑδραιωθῇ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Ἡ ἐν γένει πολιτεία μου εἶμαι βέβαιος ὅτι σᾶς ἔχει πείσει ὅτι ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἀνυπόκριτος ἀγάπη πρὸς σᾶς καὶ ὁ πόθος νὰ ἐξυπηρετήσω τὴν ἀνέκαθεν εἰς τὴν τύχην τῆς ἐγκαταλελειμμένην Ἐπαρχίαν μας ἐκυριάρχησαν στὴν ψυχήν μου καὶ αὐτὰ καὶ μόνον τὰ συναισθήματα μοῦ ἐχρησίμευσαν ὡς ὁδηγοὶ καὶ σύμβουλοι καθ' ὅλην τὴν πολιτείαν μου.

Αὐτὰ τὰ ἴδια μὲ ἤγαγον καὶ σήμερον εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ παρίδω πᾶσαν ἐξησφαλισμένην ἐκ τῶν προτέρων ἐγωϊστικὴν προσωπικήν ἱκανοποίησιν καὶ νὰ παραμείνω μαχητὴς εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω, σήμερον εἰδικῶς, ἐπιβάλλεται νὰ ἐνισχυθῇ ἡ παρουσία αὐτὴ καὶ διὰ γενικωτέρους καὶ ὑπερτάτης σημασίας λόγους.

Ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστὴ περιττὸν ὅθεν νὰ σᾶς τὴν ἐκθέσω. Δυὸ λόγια μόνον ἔχω νὰ σᾶς εἴπω : ἡ κατὰ γνωστὸν τρόπον ἐπιτευχθεῖσα καθ' ὅλα ἀθέμιτος συμμαχία, τὴν ὁποίαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συλλάβῃ ὁ νοῦς οὐδενὸς ἔχοντος ἴχνος ἔστω πατριωτισμοῦ, διὰ τῆς τυχὸν ἀπροβλέπτου εὐτυχῶς ἐπικρατήσεώς της μόνον τὴν ἀκυβερνησίαν τῆς Χώρας μας καὶ δὴ εἰς τόσον κρισίμους περιστάσεις ἐγγυᾶται συμφορὰς δὲ καὶ πλήρη καταστροφὴν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν.

Δι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους παραμένω καὶ θὰ ἀγωνισθῶ ἔστω καὶ ἁπλοῦς στρατιώτης, εἰς τὴν θέσιν ποὺ μοῦ ἐπίβάλλει τὸ ἀνώτατον πατριωτικὸν καθῆκον. Ἐπειδὴ δὲ πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ παλμὸ κατέχεσθε καὶ Σεῖς, ὡς πάντοτε ἀπεδείξατε, εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ τώρα, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, ὑπέρ ποτε ἄλλοτε, θὰ παραμείνετε εἰς τὸν ἀγῶνα μου συμπαραστάται καὶ συμπολεμισταὶ καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι οὕτω πράττοντες καὶ τὴν μαρτυρικὴν πατρίδα μας θὰ σώσωμεν καὶ ἡ ἰδιαιτέρα περιφέρειά μας θὰ ἐξυπηρετηθῇ. Διότι δὲν θὰ παύσω νὰ ἔχω οὔτε τὴν θέλησιν οὔτε καὶ τὴν δύναμιν πρὸς τοῦτο, ἔστω καὶ ἂν αἱ περιστάσεις ἐπέβαλον νὰ μὴ εὑρίσκομαι ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου.

Γνωρίζω καὶ ἔχω πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς πικρίας σας διὰ τοῦτο, ἀλλὰ ἡ διαβεβαίωσίς μου ὅτι ἡ Ἐπαρχία μας δὲν πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πρὸ τῆς ἐνεργοῦ ἀναμίξεώς μου εἰς τὴν πολιτικήν, κρατικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἐγκατάλειψιν, ἂς μετριάσει ταύτην.

Μετὰ πατριωτικωτάτων χαιρετισμῶν

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΜΗΣ
τέως Βουλευτὴς

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΑΠΑΡΧΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. Δ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ, τ. Βουλευτοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας — Θράκης

Εἰς τὸ πολυσέλιδον πανηγυρικὸν τεῦχος τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1956 τῆς ἐγκύρου ἡμερησίας οἰκονομικῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν «Ἡ Ναυτεμπορική», κατεχωρήθη, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ἄρθρον τοῦ τέως Βουλευτοῦ Θεσ)κης καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας—Θράκης κ. Δημ. Χατζοπούλου, εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἀνασκόπησις τοῦ ἐπιτελεσθέντος, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας συμπολίτου μας κ. Ἀριστ. Πρωτοπαπαδάκη, ἔργου εἰς τὸν τομέα τῆς προστασίας τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας καὶ εἰδικώτερον τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ νησιωτικῆς τοιαύτης. Ἂν καὶ κατὰ καιροὺς μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε διὰ τὴν βιομηχανίαν μας ὁ διακεκριμένος Κυκλαδίτης πολιτευτής, ἐν τούτοις κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὸ ἄρθρον αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ μίαν περιληπτικὴν ἀναπτυξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἔργου τὸ ὁποῖον διὰ τὴν Σῦρον ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει δι' αὐτὴν ἡ βιομηχανία, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ οἰκονομικὸν βάθρον τῆς Σύρου. Νομίζομεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι, ἂν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη ὑπὲρ τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς νησιωτικῆς βιομηχανίας, συνετέλεσε καὶ κάποιο συναισθηματικὸν κίνητρον—καὶ ἀσφαλῶς συνετέλεσε—τὸ κίνητρον αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργή του διὰ τὴν Σῦρον καὶ ἡ ἐπιδίωξίς του ὅπως διὰ τῆς τονώσεως τῆς Συριανῆς βιομηχανίας, ἐξασφαλισθῇ ἐργασία διὰ τοὺς Συριανοὺς ἐργάτας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κάθε Συριανὸς ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ, δὲν θὰ λησμονήσῃ κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Σύρου τοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη, ἐκδηλωθέν, ἐκτὸς τῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεταφορᾶς τῆς Δεξαμενῆς εἰς τὴν Σῦρον. Ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης, ἀνακηρυχθεὶς, ἄλλωστε, Ἐπίτιμος Δημότης Ἑρμουπόλεως καὶ θεωρῶν, ὡς ὁ ἴδιος λέγει, τὴν Σῦρον δευτέραν του πατρίδα, θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδεικνύῃ ζωηρόν, ἀμείωτον καὶ ἀποτελεσματικὸν τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν Σῦρον, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς ποὺ διέρχεται, ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς στοργῆς καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος προσωπικότητος οἵα ἡ τοῦ Κου Πρωτοπαπαδάκη δυναμένου, λόγῳ τοῦ κύρους του καὶ τῆς πρωτευούσης θέσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας μας, νὰ ἐπιτυγχάνῃ λύσεις διὰ κάθε ζήτημα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου θὰ θελήσῃ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Τὸ κείμενον τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθου ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Εἰς τὴν ἐτησίαν ἀνασκόπησιν τῆς «Ναυτεμπορικῆς» καθ' ἣν αὕτη λίαν ἀξιεπαίνως ἐρευνᾶ τὴν συντελεσθεῖσαν, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐπίδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν κλάδων τῆς Χώρας εἶναι ἐπιβεβλημένον καὶ ἐπίκαιρον νὰ μνημονεύσωμεν τοὺς ψηφισθέντας πέντε νόμους περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου τοῦ λήξαντος ἔτους 1955 ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῆς ἐπαρχιακῆς τοιαύτης.

Οἱ νόμοι οὗτοι δημοσιευθέντες εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 108 τ. Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 1955 εἶναι οἱ κάτωθι :

Ι.– Ν. 3213 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας».

ΙΙ.— Ν. 3215 «περὶ προτιμήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας».

ΙΙΙ.— Ν. 3206 «περὶ καθορισμοῦ βιομηχανικῶν ζωνῶν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ περιοχὰς τῆς Χώρας».

ΙΥ.– 3203 περὶ προσθήκης διατάξεών τινων ἐν τῇ κειμένῃ «περὶ ἱδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανιῶν» νομοθεσία.

Υ.— Ν. 3214 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου ΔΚΣΤ τοῦ ἔτους 1912 περὶ τῶν ὅρων ἱδρύσεως βιομηχανικῶν ἐργοστασίων κτλ».

Ὀφείλεται βεβαίως δίκαιος ἔπαινος εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας κ. Ἀριστ. Πρωτοπαπάδακην ὅστις μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐπιμελείας συνέταξε καὶ ὑπέβαλε πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς Νόμους τούτους οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ προηγουμένως ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ συνεζητήθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν (τῆς ὁποίας εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύω), ἐψηφίσθησαν μὲ προσθήκην τροπολογιῶν τινων ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τεθέντες δὲ ἔκτοτε εἰς ἐφαρμογὴν ἀποτελοῦν πράγματι ἀπὸ τῆς θεσπίσεως εὐοίωνον ἀπαρχὴν βιομηχανικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας.

Λεπτομερὴς ἀνάλυσις τῶν νόμων τούτων θὰ ἐξήρχετο ἴσως τῶν ὁρίων τῶν στηλῶν τῆς «Ναυτεμπορικῆς, διὰ τοῦτο θὰ ἐπισημάνωμεν τὰς σπουδαιοτέρας διατάξεις αὐτῶν καὶ ἰδίως τὰς ἀφορώσας τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας καὶ τὴν προτίμησιν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων κατὰ τὸς κρατικὰς προμηθείας.

Ι.— Αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου 3213 παρεχόμεναι εὐνοϊκαὶ διατάξεις συμπληροῦσι τὸν νόμον 2176 τοῦ 1952 καὶ παρέχουσιν, α) ἀτέλειαν παντὸς φόρου καὶ δασμοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν χρησιμοποιουμένων δι' ἵδρυσιν καὶ ἐπέκτασιν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀνανέωσιν τῶν παλαιῶν τοιούτων. β) Παροχὴν εὐνοϊκωτέρων ὅρων πιστοδοτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν βιομηχανιῶν. γ) Μείωσιν τῶν εἰσφορῶν πρὸς ΙΚΑ καὶ λοιποὺς ὀργανισμοὺς κατὰ 10 ο)ο διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 20 ο)ο διὰ τὰς νήσους. δ) Κατάργησιν τοῦ φόρου τοῦ Νόμου 843)48 ἀπὸ 1. 7.55. ε) Εἰδικὴ ἀπαλλαγὴ φορολογίας ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν 40 ο)ο διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 80 ο)ο διὰ τὰς νήσους πρὸς σχηματισμὸν ἀποδεματικοῦ κεφαλαίου διὰ νέας ἐγκαταστάσεις ἢ ἐπαύξησιν καὶ βελτίωσιν ὑφισταμένων. Ἐπὶ πλέον ἰσχύει καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ 25 ο)ο